

KOMUNIKAT PRASOWY nr 41/23

Luksemburg, 2 marca 2023 r.

Opinia rzecznik generalnej w sprawie C-723/21 | Stadt Frankfurt (Oder) i FWA

Polityka w zakresie wody do spożycia: zdaniem rzecznik generalnej Laili Mediny państwa członkowskie są zobowiązane nie udzielić zezwolenia na przedsięwzięcie, które może spowodować pogorszenie jakości części wód

Zatwierdzenie przedsięwzięcia jest możliwe tylko wtedy, gdy jego realizacja nie wpłynie negatywnie na jakość wody do spożycia dostarczanej mieszkańcom danego obszaru

Regionalny urząd ds. górnictwa, geologii i surowców w Chociebużu (Niemcy) zatwierdził wniosek Lausitz Energie Bergbau AG dotyczący budowy sztucznego jeziora. Jezioro, które ma powstać w wyniku zalania wyrobiska po wydobyciu węgla brunatnego, miałoby posiadać przelew, przez który woda wpływałaby do rzeki Sprewy. Po utworzeniu jeziora woda wpływająca przez przelew będzie miała znacznie wyższe stężenie siarczanu niż woda już obecna w Sprewie.

Sprewa jest jednym ze źródeł, które Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft (FWA) wykorzystuje do produkcji wody do spożycia. Woda tej rzeki już ma duże stężenie siarczanu pochodzącego z zamkniętych kopalni odkrywkowych. Woda do spożycia zasilająca sieć wodociągową podlega określonej wartości siarczanu, którą do tej pory FWA ledwie dotrzymuje. Miasto Frankfurt nad Odrą i FWA obawiają się, że ze względu na planowany napływ do wód Sprewy stężenie siarczanu w tej rzece przekroczy granicę i będą musiały w tym momencie zaprzestać produkcji wody do spożycia lub poddać tę produkcję zasadniczym zmianom technicznym. Miasto Frankfurt nad Odrą i FWA wniosły zatem skargę na decyzję o zatwierdzeniu planu.

Verwaltungsgericht Cottbus (sąd administracyjny w Chociebużu, Niemcy) zwrócił się do Trybunału z kilkoma pytaniami prejudycjalnymi w celu dokonania po raz pierwszy wykładni art. 7 ust. 3 ramowej dyrektywy wodnej¹. Zgodnie z tym przepisem państwa członkowskie zapewniają konieczną ochronę części wód wyznaczonych w celu uniknięcia pogorszenia ich jakości, dla zredukowania poziomu uzdatniania wymaganego przy produkcji wody do spożycia, i mogą ustalić strefy ochronne dla tych części wód.

W dzisiejszej opinii rzecznik generalna Laila Medina przedstawiła swoje uwagi, przypominając znaczenie, jakie prawo pierwotne Unii przywiązuje do ochrony środowiska.

W odniesieniu do kwestii legitymacji procesowej rzecznik generalny zauważyła, że **osoby prawne odpowiedzialne na podstawie prawa krajowego za produkcję i uzdatnianie wody do spożycia lub osoby, którym powierzono taką produkcję i uzdatnianie, mają prawo żądać, by właściwy organ odpowiedzialny za zatwierdzenie przedsięwzięcia, które może negatywnie wpływać na poziom uzdatniania wody do spożycia, przestrzegali**

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. 2000, L 327, s. 1).

obowiązków przewidzianych w ramowej dyrektywie wodnej. W razie potrzeby takie osoby prawne mogą tego dokonać, wnosząc sprawę do właściwego sądu.

Rzecznik generalna L. Medina wyjaśniła następnie zakres ciążącego na państwach członkowskich obowiązku zapewnienia niezbędnej ochrony części wód wykorzystywanych do produkcji wody do spożycia. Jej zdaniem obowiązek ten ma **charakter wiążący** i ma znaczenie dla zatwierdzania konkretnych przedsięwzięć. **Państwa członkowskie muszą podjąć konieczne środki, aby osiągnąć konkretne cele ramowej dyrektywy wodnej.** Ponadto użycie terminu „konieczna ochrona” w art. 7 ust. 3 w świetle zasady zapobiegania wskazuje, że **zanim właściwy organ zatwierdzi konkretne przedsięwzięcie, powinien najpierw ustalić, czy nie będzie ono miało negatywnego wpływu na jakość części wód wykorzystywanych do produkcji wody do spożycia.** Państwa członkowskie muszą podjąć konieczne środki ochronne w celu działania zapobiegawczego i uniknięcia pogorszenia jakości wody poprzez zredukowanie poziomu uzdatniania, zapewniając tym samym zrównoważone wykorzystanie zasobów wodnych i zapobiegając podejmowaniu czynności zaradczych. Obowiązek ten ma zastosowanie niezależnie od tego, czy dana część wód znajduje się wewnątrz czy na zewnątrz stref ochronnych w rozumieniu ramowej dyrektywy wodnej.

Rzecznik generalna stwierdziła następnie, że pogorszenie jakości wody ma miejsce, gdy przedsięwzięcie może przekroczyć parametry jakości wody do spożycia ustalone w dyrektywie w sprawie wody do spożycia². Jednakże w przypadku, w którym występują parametry monitorowania (takie jak siarczany), należy ustalić potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego.

Wreszcie, rzecznik generalna L. Medina oceniła obowiązki organu właściwego do podjęcia decyzji, czy należy zatwierdzić przedsięwzięcie. W szczególności organ jest zobowiązany do niezatwierdzenia przedsięwzięcia, jeżeli może ono pogorszyć jakość części wód wykorzystywanych do produkcji wody do spożycia. **Artykuł 7 ust. 2 ramowej dyrektywy wodnej dodaje dodatkowy element do wyważenia interesów na podstawie ramowej dyrektywy wodnej: zatwierdzenie przedsięwzięcia jest możliwe tylko wtedy, gdy jego realizacja nie ma negatywnego wpływu na wodę dostarczaną (przez kran) mieszkańcom danego obszaru.** Zdaniem rzecznik generalnej oznacza to, że przedsięwzięcie może zostać zatwierdzone tylko wtedy, gdy obejmuje w stosownych przypadkach zestaw niezbędnych środków w celu zapewnienia, że zgodność z dyrektywą w sprawie wody do spożycia nie zostanie naruszona.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Pozostańmy w kontakcie!

² Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. 1998, L 330, s. 32).